

РЕШЕНИЕ

№ 2084

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1129** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. П. П. с ЕГН [ЕГН], чрез адвокат Т. от САК, срещу решение №20056986/12.09.2022г. на Софийски районен съд, НО, 110 – ти състав по НАХД 6237/2021г., в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-003165 от 26.02.2021 г. издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, в която по т.1 на касатора П. П. П. на основание чл.179, ал.2 във връзка с ал.1, т.5, предложение 4 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл.25, ал. 2, ЗДвП.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. По-конкретно касаторът счита, че при изготвяне на решението си, съдът не е взел предвид, че при издаването на АУАН и НП са допуснати нарушения на императивните правила по чл.42, т.4 ЗАНН, чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като двата акта не съдържали пълно и ясно описание на нарушението. Счита описанието, че касаторът е навлязъл частично от лява в ясна пътна лента и станал причина за ПТП с движещия се в дясната пътна лента, но не било посочено дали тази лента е за движение в същата или в противоположна посока, което обстоятелство било от значение за съставомерността на деянието по чл.25, ал.2 ЗДвП. Не било конкретизирано с оглед оценката дали

навлизането е в резултат на предприета маневра или неволно отклонение наляво. Не било посочено дали от ПТП са произтекли материални щети, което е от значение с оглед маловажността на случая по чл.28 ЗАНН. Поради тези недостатъци на АУАН и НП се твърди, че е затруднена защитата на касатора, позовава се и на презумптивната доказателствена сила на АУАН по чл.189, ал.2 ЗДвП. Излага довод, че при непосочване в АУАН на времето и мястото на извършване на деянието и неговите съставомерни белези, разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН не можела да намери приложение, доколкото не съществувала възможност да се провери идентичността на деянието, вменено като нарушение и това, за което в действителност са събрани доказателства. и е наказан дееца. Посоченото тълкуване държало сметка и за обществения интерес и правото на защита на нарушителя, който не позволява наказване на лице за деяние, което не му е известно. Приложението на чл.53, ал.2 ЗАНН следвало да се сведе до липсата на реквизити, които не са свързани с очертаване на съставомерните признаци от обективна и субективна страна. В този смисъл била установена съдебната практика, цитира решения на Административен съд Пловдив.

Счита, че фактическото описание на извършеното деяние и правната му квалификация като нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП не попада в нито една от хипотезите по чл.179, ал.1, т.5 ЗДвП., претендира явно несъответствие между фактическо и юридическото описание, противоречие в самото юридическо формулиране на административно-наказателното обвинение. Пзовава се на пар.6, т.30 от ДР на ЗДвП относно дефиницията на пътнотранспортно произшествие. За посоченото в НП, че се касае за ПТП с настъпили материални щети - съставомерен елемент и поради това задължително подлежащи на доказване, не били ангажирани доказателства. В показанията на разпитаните свидетели не се съдържали конкретни данни за причинени материални щети, макар причиняването им да би могло да бъде изведено по индуктивен път въз основа на описания от свидетелите механизъм за случилото се, това не било достатъчно за изводи, тъй като решението не можело да почива на предположения. Видът и характерът на щетите от ПТП счита от съществено значение за преценката за маловажност по чл.28 ЗАНН.

По горните съображения, касаторът в жалбата счита, че съдебното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на принципа по чл.14, ал.1 НПК, съществено процесуално нарушение, касационно основание за отмяната на съдебното решение по чл.348, ал.1, т.2 НПК, поради което следвало да бъде отменено на основание чл.222, ал.2, т.1 АПК. Алтернативно се иска съдът да върне делото на друг състав на съда за ново разглеждане със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира се присъждането на разноски. Пред съда касаторът е представляван от преупълномощен адвокат - Ч., която представи пред съда и списък с разноски, според който се претендира 500 лв. за адвокатско възнаграждение.

Ответникът, началник сектор в Отдел ПП при СДВР, не е взел участие в съдебното производство по делото и не е представляван, не е представен и отговор на касационната жалба..

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Пред касационната инстанция не са правени искания за събиране на доказателства, свързани с касационните основания.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Фактическите установявания на СРС по оспорването пред него са следните: АУАН е съставен против П. П. П. затова, че на 04.08.2020г. около 0:40ч. в [населено място], в качеството си на собственик на автомобил Рено М. с рег. [рег.номер на МПС] , без да посочи друго лице за водач, управлявал автомобила си по бул А. М. с посока на движение от ул. А. А. към ул . Околовръстен път, на кръстовището с бул А. Л. , преди бензиностанция Ш., поради частично навлизане от лявата в дясна пътна лента, станал причина за ПТП с движещият се в дясната пътна лента лек автомобил БМВ 328 с рег. [рег.номер на МПС] , след което без да спре и да установи последиците от ПТП, напуска мястото на пТП ,с което виновно е нарушил разпоредбите на чл.25, ал.2 чл.123, ал.1, т.1 и " чл.188, ал.1 ЗДвП." Следва да се посочи, че НП не съдържа данни за нарушение на чл.188, ал.1 ЗДвП. Съдът в диспозитива е постановил отмяна на НП в частта за наложената глоба за нарушение на чл. 123, ал.1, т.1 ЗДвП. В мотивите на съдебния акт не е обсъждано допуснато нарушение на чл.188, ал.1 ЗДвП.

Съдът е обсъдил данните за извършени процесуални действия от органите на СДВР, преди съставянето на АУАН - - на основание чл.40, ал.2 ЗАНН била изпратена покана до касатора е като служебно установен собственик на автомобила, поканата била връчена лично на 06.11.2020г. , на същият ден П. се явил и в писмена декларация посочил, че собственик на процесното МПС, но на 04.08.2020г. бил на работа в РДГБ [населено място], обл. П., като при следващото си явяване представил и доказателства. Работодателят на П. изпратил до органите на СДВР снимков материал маза автомобила на касатора, заповед за дежурства на смени и служебна бележка за заеманата длъжност , издадени от директора на РДБГ Д. Д.. Тъй като от данните от снимковия материал полицейският орган не установил видими щети по МПС на касатора и на предполагаемото място, с оглед на механизма на настъпили я удар: в дясната предна част - броня и калник откъм пасажерската страна, актосъставителят отново призовал другият участник в ПТП, - Т. Т. Д. , който в в писмена декларация от 13.01.2021г. потвърдил категорично, че автомобилът от предявеният му снимков материал е този, който е "ударил" управлявания от него автомобил, и напуснал местопроизшествието. При тези обстоятелства, младши автоконтрольор П., в присъствието на Д. - очевидец, и в присъствието на друг свидетел при съставянето на акта. Изрично е посочено в АУАН, че се съставя при отсъствието на нарушителя.

АУАН бил връчен на касатора П. чрез изпращането му по пощата за връчване от друг полицейски орган.

Въз основа на АУАН е издадено и оспореното пред СРС НП № 21-4332-003165 от 26.02.2021г. от началник на Отдел ПП - СДВР, с което е вменено и виновно нарушение по чл.25, ал.2 ЗДвП, затова, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседната лента не пропуска ППС, които се движат по нея и реализира ПТП. Извън този извод, в НП е възприета фактическата обстановка, описана в АУАН.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд се е позовал на доказателствата по административно-наказателната преписка и доказателствени средства, събрани в хода на съдебното производство, които е обсъдил подробно. При

цялостната служебна проверка, извършена по реда на чл. 314 от НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, съдът не е констатирал основания за отмяна на наказателното постановление, нито допуснати процесуални нарушения в оспорената пред касационната инстанция част.

Приел е, че касаторът действително е допуснал нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП и са установени съставомерните му признаци, описани в АУАН и НП- "при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседната пътна лента не пропуска ППС, които се движат по нея и реализира ПТП", както и, че административно наказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба - а чл. 179, ал.2, вр. чл.179, ал.1, т.5 , предложение 4 от ЗДвП, 5, ал. 1, т. 5 ЗДвП, и наложил на касатора глоба в размер на 200лв.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на закона, тъй като съдът необосновано и бланкетно е направил извод, че при издаването на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и съставомерност на описаното изпълнително деяние по чл.25, ал.2 ЗДвП , без в АУАН и НП да се повдига въпрос въобще или споменават каквито и да са щети.

След като в състава на нарушението по чл.25, ал.2 ЗДвП, както и описанието в АУАН и НП включват "реализира ПТП", СРС е бил задължен да провери дали в тези два акта се съдържа описание на щета или щети, съгласно легалното определение за ПТП. В съдържанието на двата акта не се съдържа описание на щети. Не се съдържа описание на квалифициращ елемент от състава на нарушената норма, с оглед на което и не може да се твърди, че е допуснато ПТП. Видно от мотивите на самото решение на СРС, полицейският орган не е установил да има щети по автомобила на касатора, съответни на твърдяното съприкосновение по протокола за ПТП.

В НП и АУАН е допуснато противоречие между словестното описание на нарушението и правната му квалификация. Видно от легалното определение на "пътнотранспортно произшествие" по пар.1, т.30 от ДР на ЗДвП: "пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.". Посоченото в АУАН и НП "става причина за ПТП" , "навлиза от лява в дясна пътна лента", "без да спре и установи последиците от ПТП, напуска мястото на ПТП", не могат да бъдат отнесени към факти и обстоятелства, относими към легалната дефиниция за ПТП. Идентичен извод следва и от посоченото в НП за вмененото на касатора нарушение, в потвърдената от СРС част: "при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента не пропуска ППС, които се движат по нея и реализира ПТП, с което виновно е нарушил 25, ал.2 ЗДвП" . Изразът "реализира ПТП" в НП, съставлява правен извод. Видно от чл.179, ал.2 ЗДвП, санкцията по тази разпоредба се налага при нарушение по ал.1 на същата разпоредба и и причинено ПТП.

Предвид на всичко изложено, без да са посочени относими към легалната дефиниция за ПТП факти и обстоятелства в АУАН и НП, СРС неправилно е приел правилно

приложение на посочената като нарушена разпоредба и правилно приложение на чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5, предложение 4 от ЗДвП и съставомерност на вмененото на касатора нарушение, в това число за доказано, че действително е реализирал ПТП.

Освен горното, другият участник в ПТП – Д., е подписал декларация на лист 12 от делото на СРС с дата 04.07.2020г., в която е посочил, че ПТП е станало на тази дата. В друга декларация от от 13.01.2021г. посочва, че ПТП е станало на 04.08.2020г. около 0:40ч.съдържа се и скица на ПТП, оформена с данни на двата автомобила, автомобилът на касатора с [рег.номер на МПС], съставен е и Протокол за ПТП само в присъствието на Д.. Полицейски орган е съставил докладна за посетено ПТП на 04.08.2020г.

От тези данни следва, че още на 04.08.2022г. на полицейските органи е било известно, че касаторът по делото е собственик на 04.08.2022г. До него е изпратена изрична покана - л.27 от делото да се яви в сградата на ОПП, поканата е изготвена на 15.10.2020г., но е връчена на 06.11.2020г.

Видно е, че АУАН е издаден едва на 13.01.2021г. при описните обстоятелства на л. 3 от решението, трети абзац, лист 130 от делото на СРС, т.е., без да са установени нови данни за административното нарушение, вменено на касатора и да има промяна относно качеството му на административно-наказателно отговорно лице, видно от поканата

При тези обстоятелства, изводът на СРС - бланкетен, че не е допуснато нарушение на чл.34 ЗАНН, е неправилен.

Този извод е неправилен и в противоречие с безспорно установените данни по преписката. Налице е основание за отмяна на съдебното решение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Касационният съд не споделя мнението на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН, не са допуснати съществени процесуални нарушения.

При тези обстоятелства, фактът на извършеното нарушение и лицето, отговорно за нарушението и което следва да бъде наказано, съгласно чл.188, ал.1 ЗДвП, са известни на полицейският орган още на 04.08.2020 г. - въз основа , на данните за регистрационния номер на автомобила, собственост на касатора.

От тази дата започва да тече определеният в чл. 34, ал. 1 ЗАНН 3-месечен срок за образуване на административнонаказателно преследване срещу касатора П. П. П.. Срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН изтича на 04.11.2020 г., през което време на касатора не е съставен надлежен акт за установяване на административно нарушение, с който по силата на чл.36, ал. 1 от ЗАНН, да се образува административнонаказателното производство. Актът е бил съставен едва на 13.01.2021 г., в нарушение на чл.34, ал. 1, изречение второ, предл. първо от ЗАНН, поради което проведеното срещу касатора П. П. П. административнонаказателно производство, е недопустимо.

Административнонаказващият орган е следвало да съобрази тези обстоятелства по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН като прекрати административнонаказателното производство, образувано със съставянето на АУАН.

Административнонаказващият орган е постановил процесното НП в рамките на недопустимо производство и поради това НП е незаконосъобразно, което първоинстанционният съд е следвало да отмени.

Така установеното от касационната инстанция неправилно приложение на закона при постановяване на решението на СРС в оспорената част, съставлява касационно

основание за отмяната му по чл. 348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Съденото решение следва да бъде отменено в оспорената част, а вместо него и НП - също в оспорената част.

При този изход на правния спор, направеното искане за присъждане на разноски от касатора следва да бъде разгледано. Претендират се разноски по списък - в размер на 500лв., посочени като платени в брой по представения договор за правна защита и съдействие, които на основание чл. 63д, ал.1 ЗАНН следва да бъдат присъдени на касатора.

На основание чл. 222, ал. 1 от АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. - град, Х Х - ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 12.09.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 110 – ти състав по НАХД № 6237 по описа за 2021 г. , в частта, в която е потвърдено потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-003165 от 26.02.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, в частта, в която по т.1 на П. П. П. с ЕГН [ЕГН] на основание чл.179, ал.2 във връзка с ал.1 , т.5, предложение 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл.25, ал. 2, ЗДвП, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-4332-003165 от 26.02.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, в частта, в която по т.1 на П. П. П. с ЕГН [ЕГН] на основание чл.179, ал.2 във връзка с ал.1 , т.5, предложение 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл.25, ал. 2, ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция“ да заплати в полза на П. П. П. с ЕГН [ЕГН], разноски в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

1.